

Mál nr. 37/2013**M****og**

Vátryggingafélag v/slysatryggingar ökumanns og eiganda A
Umferðaróhapp 29.06. 2011 er M ók á lausastaur, ágreiningur hvort um stórkostlegt gáleysi
hafi verið að ræða og þá skerðingu á bótarétti.

Gögn.

- 1) Málskot mótttekið 25.01. 2013, málskotsgjald mótttekið 19.01. 2013.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 11.02. 2013.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

M, ökumaður A, ók bifreiðinni á ljósastaur við afleggjara að álveri í Norðfjarðarvegi þann 29.06. 2011. Varð bifreiðin óökufær.

Vátryggingafélagið viðurkenndi bótaskyldu með bréfi, dags. 20.01. 2012. Félagið telur að M skuli bera helming tjóns síns sjálfur vegna þess að hann hafi með háttsemi sinni gerst sekur um stórkostlegt gáleysi sbr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Hegðun hans hafi falið í sér alvarlegt og vítafært frávík frá þeirri háttsemi sem hann hefði með réttu átt að viðhafa. Ökumaður skal sbr. 1.-2. mgr. 44. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 vera líkamlega og andlega fær um að stjórna ökutæki. Honum er óheimilt að stjórna eða reyna að stjórna ökutæki ef hann er þannig á sig kominn að hann er ekki fær um að stjórna því örugglega. Svefnleysi er þar sérstaklega talið upp. M hafi brotið í bága við framangreint og skýr orsakatengsl séu á milli þess og óhappsins. Í skýrslu lögreglu af vettvangi kemur fram að M kvaðst vera syfjaður og þreyttur eftir dagvakt auk þess sem hann hefði lítið sem ekkert sofið nóttina áður. Hann sagðist hafa sofnað við aksturinn með þeim afleiðingum að bifreiðin fór út af vegi og á ljósastaur.

Félagið vísar í umföllun sinni til ákvæðis 2. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga varðandi ársfrest til þess að kerfjast meðferðar fyrir úrskurðarnefnd. Félagið telur að málskotið hafi verið mótttekið of seint því móttökudagur þess er sagður vera 25.01. 2013.

M er ósammála afstöðu félagsins sbr. umfjöllun hans í gögnum málsins.

Álit

Nefndin hefur athugað hver hafi verið móttökudagur málskotsins. Móttökudagurinn var þann 19.01. 2013 en ekki 25.01. 2013. Vegna þessa er ekki tilefni til frávísunar málsins.

Með hliðsjón af hinum takmörkuðu gögnum máls þessa verður að telja að rekja megi óhapp M til stórkostlegs gáleysis hans við akstur bifreiðarinnar. Hann var ekki í stakk búinn til þess að aka bifreiðinni í umrætt sinn og má vafalítið telja mildi að ekki fór verr.

Með hliðsjón af framanrituðu, vátryggingaskilmálum og 44. gr. umferðarlaga og 90. gr. laga um vátryggingarsamninga er bótaskylda fyrir hendi gagnvart M sem nemur 2/3 hlutum tjóns hans. Rétt er að skerða bótarétt M um 1/3 sökum stórkostlegs gáleysis hans sbr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Niðurstaða.

Bótaskylda er fyrir hendi en M ber 1/3 hluta tjóns síns sjálfur.

Reykjavík 26.02. 2013
Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.